

Roger Mas i Maria del Mar Bonet omplen d'alta cançó el teatre Grec

A la festa major de Barcelona es pot gaudir aquests dies d'alguns concerts d'artistes tan destacats com els d'ahir dijous del cantautor solsoní i de la cantautora mallorquina

Maria del Mar Bonet | Foto: Ray Molinari

A primers de 2021 hi haurà nou disc de **Roger Mas**, però, mentre no arriba, enguany encara ha regalat uns quants recitals de la presentació de *Parnàs* (Satélite k, 2018). Com el que va oferir ahir dijous a la tarda al Teatre Grec de Barcelona, molt ben acompanyat dels seus músics habituals Xavier Guitó, Arcadi Marcet, i la ja molt ben integrada a la formació reduïda del cantautor solsoní, la multiinstrumentista Míriam Encinas. Músics que aporten un segell de qualitat i de fins matisos sonors al cançoner més poètic de **Mas**.

Roger Mas amb Míriam Encinas al Teatre Grec, Mercè 2020. Foto: Ray Molinari

Tot i que la durada del concert, més breu, no era com la que s'ha pogut gaudir durant la gira de **Roger Mas**, al Teatre Grec es van poder escoltar cançons de l'últim disc com "Les clares rutes" i "Capfoguer", amb lletres de Miquel Martí i Pol (del qual va assegurar que el poemari *Estimada Marta* és una gran porta d'entrada al món dels poetes d'adolescent, com li va passar a ell), "Si dolce è'l tormento" -poema anònim amb música de **Monteverdi**-, "Al-leluia" de Mercè Anzizu Vila, la tradicional anglesa "Jordi" i el recitat de Joan Maragall "Soleiada". I, al final del concert, els escriptors amics Toni Gol ("Peter lluitant a la roca de la calavera") i Amadeu Vidal ("Cor de metall" i "Ruïnes d'Empúries"). D'altres discs va recuperar la musicació de Jacint Verdaguer "Caminant", "L'oda a Francesc Pujols" i "El dolor de la bellesa", cançó emblema de **Roger Mas** i títol del llibre editat per Empúries on es recullen versos, reflexions i pensaments del cantautor, poesia i prosa que són 'records' de qui s'ha repensat i des/construït 'vorejant el perímetre'.

Concert de Roger Mas al Teatre Grec, Mercè 2020. Foto: Ray Molinari

Per la seva banda, al mateix escenari però tres hores més tard, **Maria del Mar Bonet** presentava per la Mercè 2020 l'espectacle *Maria del Mar Bonet i amics: un mar de complicitats*, on va convidar a cantar alguns dels amics que ha fet en més de cinquanta anys de carrera, com **Toti Soler** i **Miquel Gil**.

De **Miquel Gil** va recordar els temps que van coincidir quan el valencià era al grup **Al Tall** i la seva passió pel cançoner popular i tradicional mediterrani, que els feia confluïr com ho van fer cantant a *cappella* cançons de segar. **Gil** va regalar una interpretació de la cançó que **Bonet** dedica a la seva mare, "Mercè"; el valencià li dibuixava la banda sonora de la ciutat de Palma i els oients al Teatre Grec se la feien seva pel dia de la Mercè.

Miquel Gil compartint escenari amb Maria del Mar Bonet al Teatre Grec, 2020. Foto: Ray Molinari

Però el més destacat de la nit va ser sobretot la banda compacta, entesa a la perfecció, i encapçalada pel guitarrista **Borja Penalba** i un Dani Espasa al piano i l'acordió. Amb **Penalba** la sincronització de veus amb **Bonet** és excelsa, un valor superior sobretot en cançons com "No trobaràs la mar", que fins i tot pot agafar una clucada d'ull feminista o un toc d'humor i complicitat, quan un i l'altre es canten "*deixaré sa feina per tu, ses eines damunt sa taula*".

Bonet flanquejada per Dani Espasa i Borja Penalba al Teatre Grec, Mercè 2020. Foto: Ray Molinari

De **Toti Soler**, la cantautora mallorquina va recordar que va ser una de les persones que la va ajudar més quan va aterrar a Barcelona, compartint escenaris i gravant junts. Al Teatre Grec van cantar plegats el "Petita festa", amb lletra de Li Po i traducció de Marià Manent, mentre el guitarrista i compositor va cantar sol recordant els recitals al costat d'**Ovidi Montllor** (i ovacionat per això), el poema musicat "Cançó de suburbi", del poeta Josep Maria de Sagarra.

Toti Soler va ser un dels convidats de Bonet al Teatre Grec, a la Mercè 2020. Foto: Ray Molinari

Si bé **Joan Dausà** o les **Roba Estesa** ja l'havien cantat i gravat cap al 2016, i també **Gemma Humet** l'any 2018 interpretava la mateixa cançó, "Podries", sobre el poema de Joana Raspall (1913-2013), on més aviat denunciava el tracte als refugiats i la deshumanització de la societat i les institucions (i amb els beneficis que anaven destinats a l'entitat 'Casa Nostra, Casa Vostra'), **Maria del Mar Bonet** va dir al Teatre Grec no conèixer ni la poetessa ni el poema. O si més no, fins que no li va proposar de cantar-lo el cantaor **Juan Antonio Valderrama**, que li va dir de fer un duet acompanyats per **Las Migas** al disc *Mujeres de carne y verso* (autoeditat, 2019), un llibre-disc dedicat a la poesia en femení, i que recull altres poetes com Safo de Lesbos, Gloria Fuertes, o la desconeguda poeta bilbaina -que també va interpretar al Teatre Grec-, Ángela Figuera ("No quiero").

Bonet, en fer duet amb **Valderrama**, va donar una altra significació al poema, en fer cantar en català un cantaor que la tractava com la mestra de la cançó que és, per sobre de llengües, pals i estils: *'Si haguessis nascut en una altra terra (...) Podries llegir contes i poemes o no tenir llibres ni saber de lletra'*.

Juan Antonio Valderrama i Maria del Mar Bonet Foto: Ray Molinari

La mestria en la interpretació rau en saber fer seus altres territoris en teoria llunyans, com va la mallorquina fer amb la cançó "Móns a part", adaptació al català d'un tema de **Bruce Springsteen** ?que just el 23 de setembre feia anys (71, només dos menys que **Bonet**)? i que aquí podem rellegir en temps de pandèmia: *'En aquests temps que ens ha tocat no serveix la veritat/ fem un temps pel nostre amor ple de vida entre la mort./ Acompanyen els estels el camí que hem inventat/ el teu cor amb el meu cor per damunt dels móns a part'*.

Al tram final, **Maria del Mar Bonet** va fer una immensa interpretació de la cançó que inclou la lletra del sàmler que han popularitzat els **Manel** entre el públic més jove ("Alenar": *'Tres portes tinc a ca meva obertes a tots els vents: la que està oberta per tu, l'altra per la bona gent...'*). També va tenir un record per al coautor de "Què volen aquesta gent?", Lluís Serrahima -traspassat el passat 26 de juliol-, una cançó que **Bonet** va assegurar que seguirà cantant mentre no treguin els presos polítics de la presó.

La cançó, com a divulgadora de poesia i sentiments instensos, és un dels seus grans encerts a la música quan té alts valors culturals per transmetre, sobretot necessaris ara que arreu es projecten tantes distàncies i el diàleg interior (confinat o no, saludable o no) és a l'ordre del dia. Com cantava **Roger Mas** a "El dolor de la bellesa": *'Distància ho harmonitza tot'*. Som-hi: anem...

Final del concert de Maria del Mar Bonet i amics al Teatre Grec, Mercè 20202. Foto: Ray Molinari